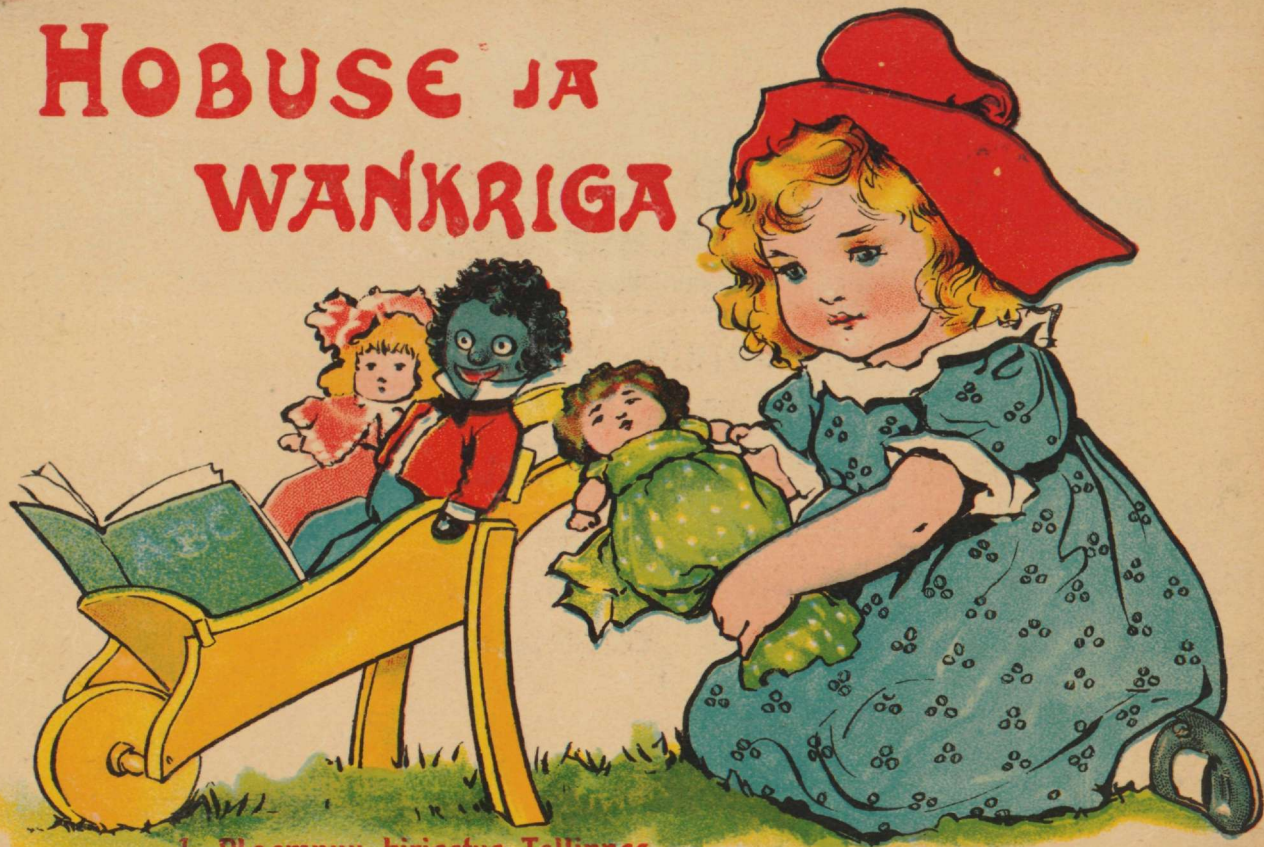

67245

HOBUSE JA WANKRIGA

J. Ploompuu kirjastus Tallinnas.

Oli minul, oli minul, hellad wennad,
Oli minul enne ilus halli,
Kuldakapja kōrwikene.
See wiis wihtata Wirusse,
Sadulata Saaremaale.
Ei ta hirnund heinasida,
Ega karjund kaerasida:
Hirnuš jelga istujada,
Karjus kangeid waljaida

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

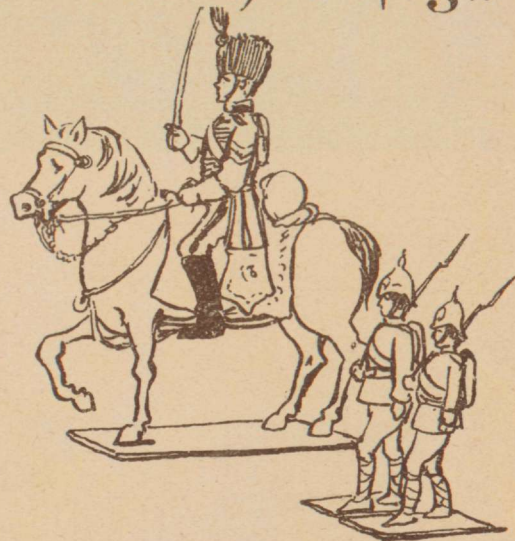
37523

Õõidusõitjad.

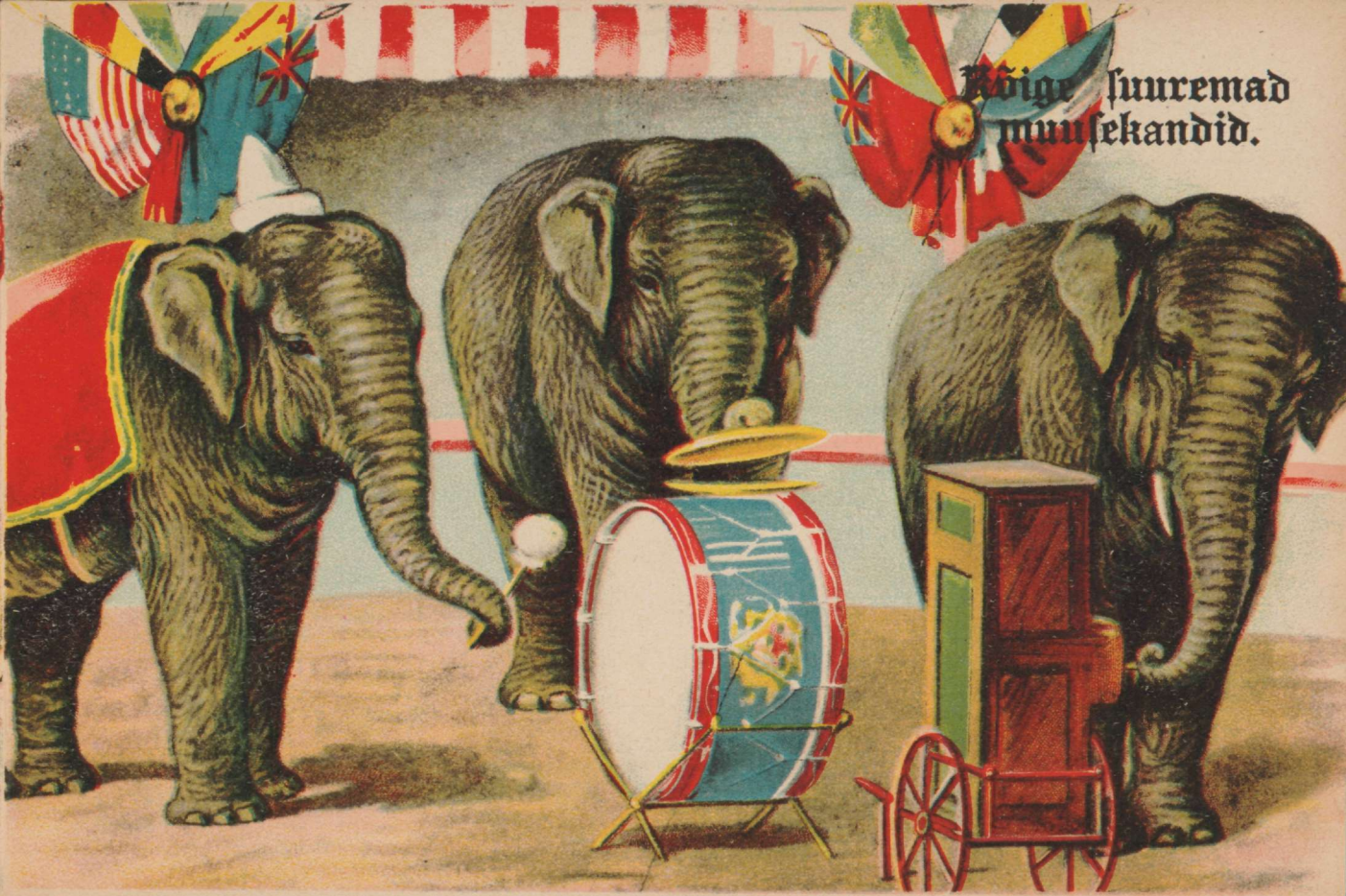

Sõjamees hobusega.

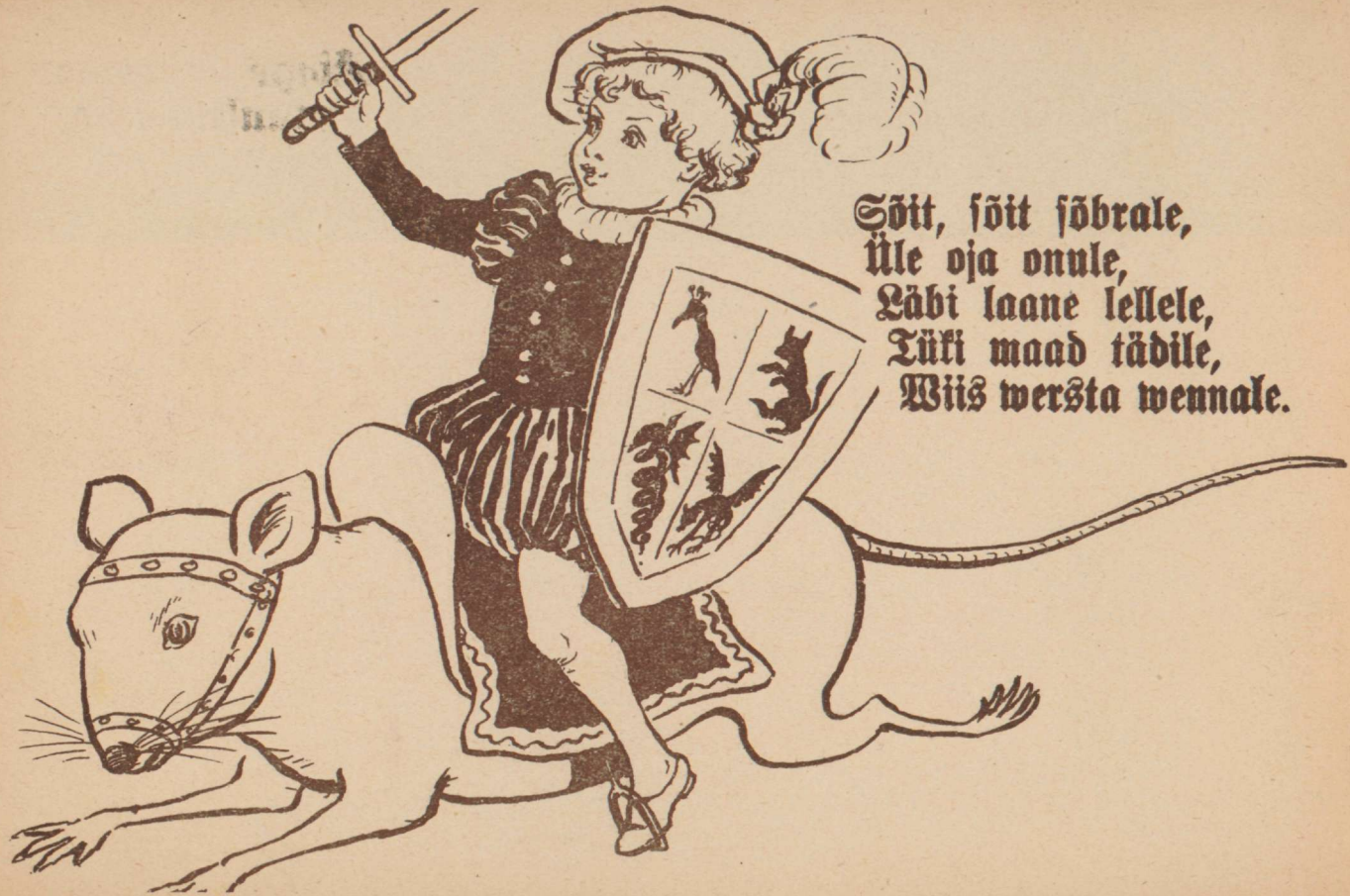

Lapselõidja
wanfriga.

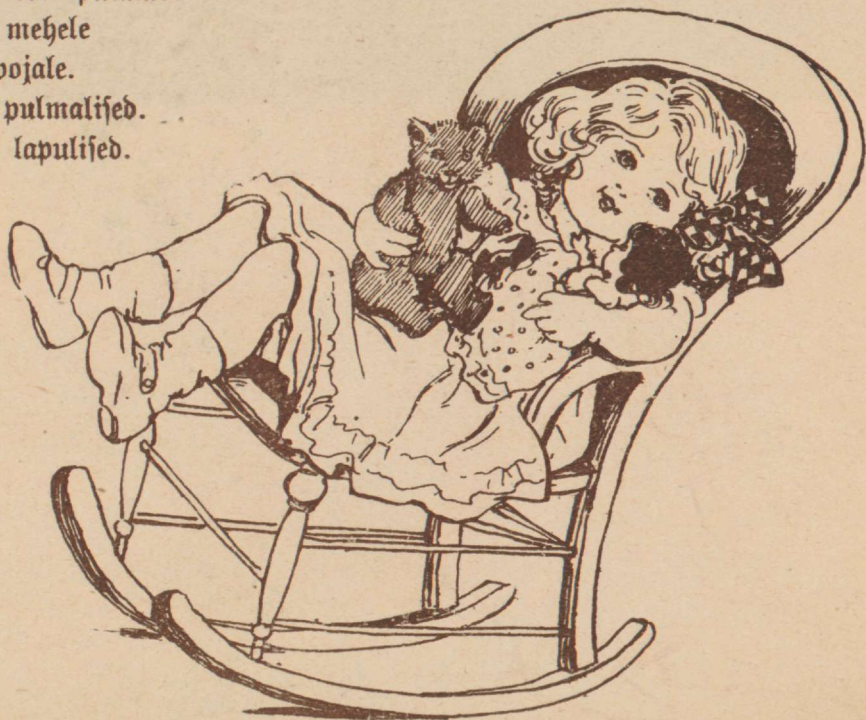
Rõige suuremad
muusekandid.

Sõit, sõit sõbrale,
üle oja onule,
läbi laane lellele,
lülki maad tädile,
wiis wersta wennale.

Di oi, roi roi, roti pulmad.
Hiire tütar sai mehele
Kirgi noorema pojale.
Seal olid uhked pulmalised.
Seal olid lahted lapulised.

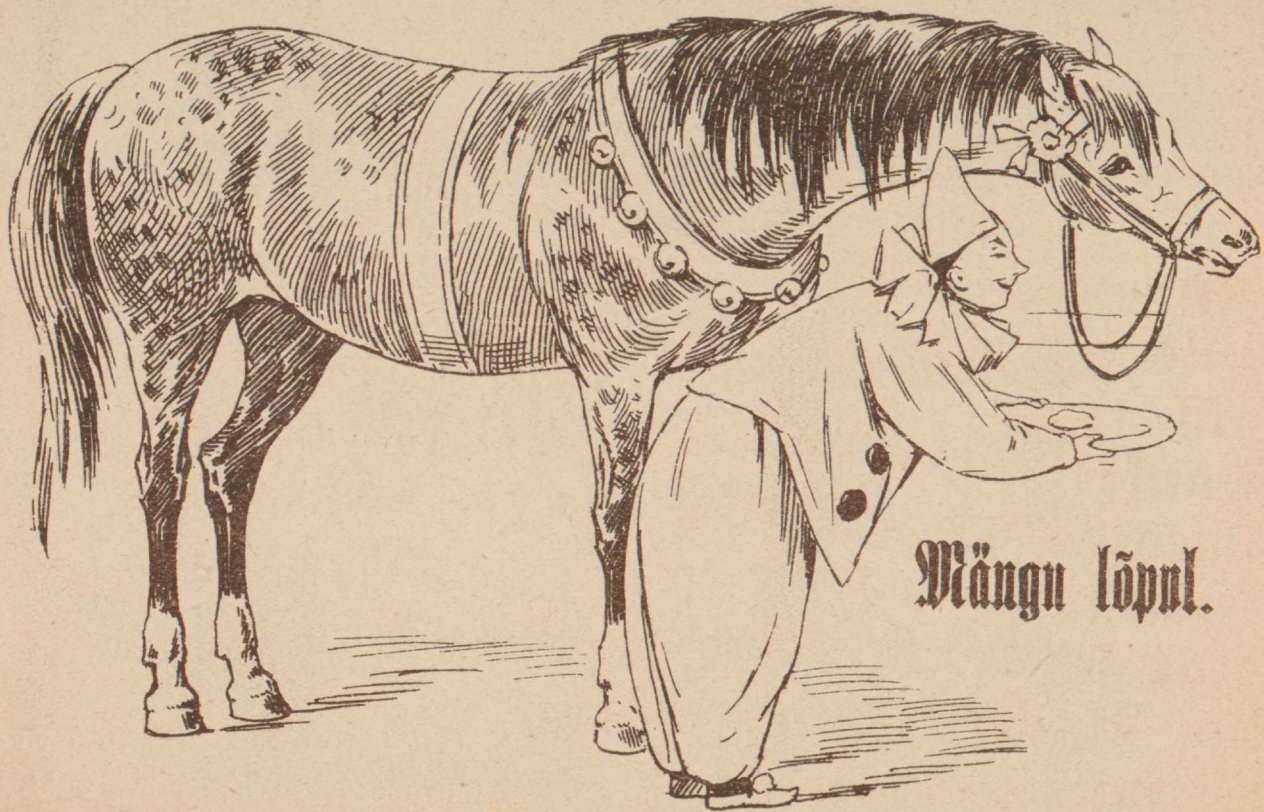
Cirkuses.

Hans läts linna
waatama. Seal sõitis
suure tõllaga. Ühe-
ainja wanfri peal is-
tusiwad kaksümme-
wiis sõitjat. Meid is-
tus wanfri sees ja
wanfri lael. Hans
imestas, kuidas kaks
hobust nii suurt koor-
mat suudawad weda-
da. Aga need oliwad
ka suured hobused.

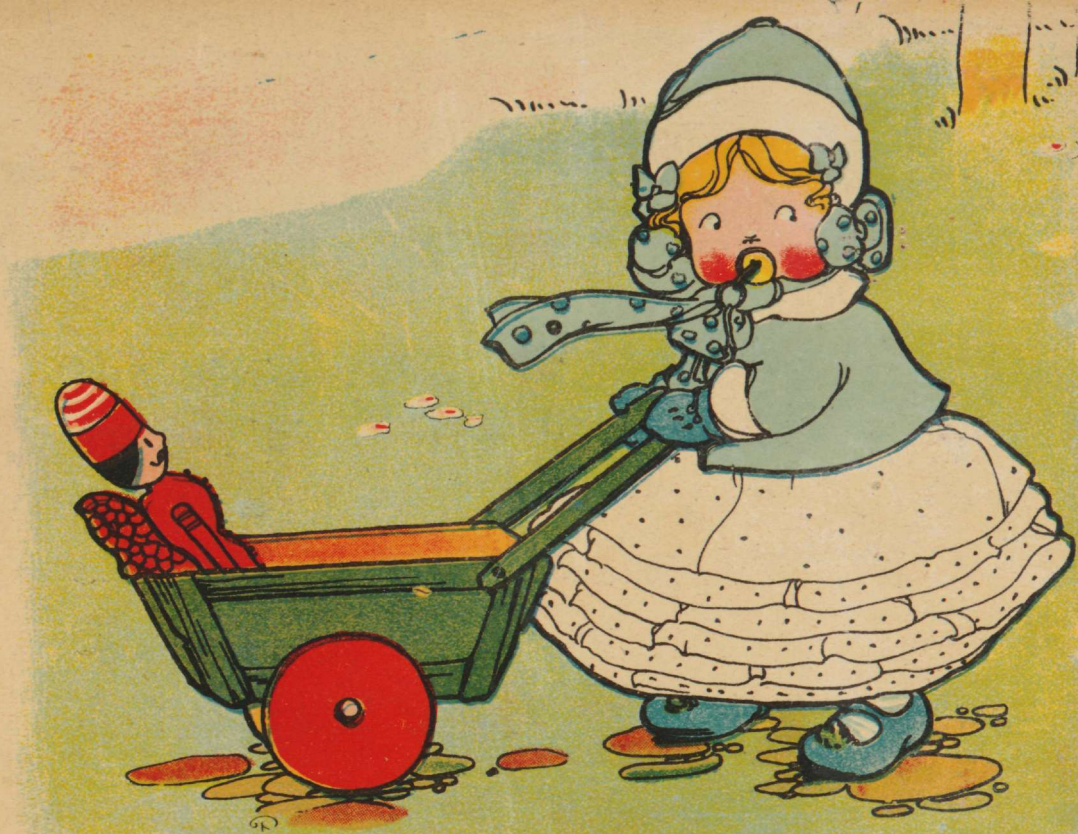

Mängu löpnl.

Hobune on ilus kodu loom. Ta on julge ja tugew; teda tarwitatakse ratsa ja wanfri sõidu juures; ta käib ka adra ja älle ees ja weab mõnesugused masinad käima. Kui hobust hästi hoitakse ja puhastatakse, siis läheb ta ilusamaks. Waenlaste vastu wõitleb ta oma tagumiste jalgadega ja hammas-tega. Tõrkuses õpetatakse hobused kõiksuguseid tempa tegema.

Trükitud A. Molling
ja co. juures Hannoveris.

Hind 10 k.